

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 16, 19-31. 12, 1-9) 31 Ὀκτωβρίου 2021

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, παρ'ὅλο πού ἀνήκει στίς παραβολές τοῦ Κυρίου, θεωροῦμε ὅτι θά ἦταν προτιμότερο νά τό δοῦμε σάν τήν ὠμή πραγματικότητα. Τό περιεχόμενό της, παρουσιάζει τήν ἀνθρώπινη ἀνισότητα, ἡ όποία εἶναι ὑπαρκτή στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅπως καί σ'αὐτή τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ ἱστορία τοῦ Πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου, δέν ἦταν κάτι πού έσυνέβει «μιά φορά κι' έναν καιρό». Άλλά ἡ διαχρονικά ἐπαναλαμβανόμενη κατάσταση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπινου γένους, μέχρι σήμερα. Πάντοτε ὑπῆρχαν οἱ πλούσιοι καί οὶ Λάζαροι, ἄλλωστε ὁ Κύριος εἶπε:«...τούς πτωχούς τούς ἔχετε πάντοτε κοντά σας» (Μαρκ. 14,7) Εἶναι γεγονός ἀποδεδειγμένο, ὅτι πολλάκις ὁ πλοῦτος γίνεται αἰτία νά παρασύρει τόν Χριστιανό μακριά ἀπό τόν ἀληθινό Θεό. Τοῦ ἀλλάζει τήν πορεία πού θά τόν ὸδηγοῦσε πρός τούς οὐράνιους αἰθέρες, ὅπως ὁ μαγνίτης άλλάζει τήν βελόνα τῆς πυξίδας τοῦ πλοίου καί θρυμματίζεται στά βράχια. Παράγωγα αὐτοῦ τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ εἶναι ἡ ἔλλειψη πνευματικῆς διαύγειας, έγκατάλειψη τοῦ ἄλλου, ὁ έγωϊσμός, ἡ ἀπονιά, ἡ δόξα, ἡ καταφρόνηση τοῦ ἄλλου, τά μεγαλεῖα, ὁ ἀτομισμός, ἡ ἀνηθικότητα, ἡ προσωρινή χαρά καί οἱ ἐξευτελισμοί τῶν συνανθρώπων του. Άντιθέτως ἡ φτώχεια, βοηθεῖ τόν Χριστιανό νά πιστέψει περισσότερο στόν Θεό. Δέν παραπονεῖται γιά τήν ἀνέχεια, τήν ἀρρώστια, τήν πεῖνα, τήν ἀπομόνωση, τόν πόνο, τήν καθημερινή ἐγκατάλειψη καί τίς πολλαπλές κακουχίες του. Ὁ Θεός ὅμως βλέπει καί παρακολουθεῖ αὐτές τίς ἀνθρώπινες καί κοσμικές άνισότητες καί τίς άξιολογεῖ άναλόγως. Εἶναι Αὐτός, πού τελικά θά ἀποδώσει ἐν ἡμέρα Κρίσεως τόν μισθό πού ἀναλογεῖ στόν καθ'ἔνα. Στό σημερινό εὐαγγελικό άνάγνωσμα, παρατηρήσαμε ὅτι στό τέλος τῆς παραβολῆς, ὁ μέν Λάζαρος ἀπολάμβανε τήν χαρά τῆς αἰώνιας ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ὁ δέ Πλούσιος τήν αἰώνια καταδίκη τῆς Κολάσεως. Καί διερωτόμεθα, καλά τί ἦταν τό μεγάλο αὐτό ἔγκλημα τοῦ πλουσίου τό ὁποῖο τόν ἔρριξε στίς φλόγες τῆς αἰώνίου Κολάσεως; Μήπως ἦταν ληστής, φονιάς, κλέπτης, μοιχός, ἀνήθικος, συκοφάντης καί διαβολεύς; Σύμφωνα μέ τά κοσμικά δεδομένα, δέν ἦταν τίποτα ἀπ'αὐτά. Μάλιστα ἐάν τόν κρίνουμε μέ τούς κρατικούς νόμους, σίγουρα θά ἀποδειχθεῖ ὡς ἕνας τέλειος ἄνθρωπος καί παράδειγμα πρός μίμησιν. Πῶς λοιπόν ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος καταλήγει στήν Κόλαση; Κι'ἐάν οἱ νομοταγεῖς ἄνθρωποι πηγαίνουν στήν Κόλαση, τί θά γίνει μέ έκείνους πού ἔχουν διαπράξει ὅλα τά μεμπτά πού ἀναφέραμε; Ὁ Θεός ἀδελφοί μου, μᾶς ἐδημιούργησε μέ ψυχή ἀθάνατη, μέ θεῖο φωτισμό, μέ αἰσθήματα συμπόνιας, άγάπης, κατανόησης, άλληλεγγύης καί τόσα άλλα μέσα κοινωνικῆς συμπόρευσης. Παρατηροῦμε ὅτι εὑρισκόμενος ὁ Πλούσιος στήν περιοχή τῆς Κολάσεως, ἀναγνώρισε

τόν Άβραάμ καί τόν Λάζαρο μέ τά όνοματά τους. Αὐτό μαρτυρεῖ ὅτι δέν ἦταν ἄσχετος μέ τήν Γραφή, ἀπλούστατα δέν πίστευε στά γραφόμενά της. Τόν ἀκοῦμε νά ζητᾶ τό ἔλεος τοῦ Δικαίου Άβραάμ, γεγονός πού δείχνει ὅτι ἐγνώριζε πῶς οἱ ἔχοντες όφείλουν νά βοηθοῦν τούς μή ἔχοντες. Τότε, -ὅμως πολύ ἀργά- ἐσκέφθει τό μεγάλο, τό μέγιστο τῶν λαθῶν του. Ἐκατάλαβε, ὅτι μόνο ὅταν βρίσκεται στήν ζωή ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά διορθώσει τά λάθη του. Τώρα γι'αὐτόν, τό μόνο πού θά ζοῦσε αἰωνίως, ήταν η Κόλαση. Στό σημεῖο αὐτό, ἐθυμήθηκε ὅτι εἶχε πέντε ἀδέλφια, τά ὁποῖα έζοῦσαν τό ἴδιο ἀμέριμνα καί ἀπερίσκεπτα ὅπως κι'ἐκεῖνος. «ἐρωτῶ οὖν σέ, πάτερ, ἵνα πέμψης αὐτόν εἰς τόν οἶκον τοῦ πατρός μου, ἔχω γάρ πέντε ἀδελφούς ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μή καί αὐτοί ἔλθωσιν εἰς τόν τόπον τοῦτον τῆς **βασάνου».**Τότε παρακάλεσε καί πάλι τόν Άβραάμ, νά στείλει τόν Λάζαρο στ'άδέλφια του καί νά τούς πεῖ ὅτι ὅλα αὐτά πού γράφουν οἱ Γραφές εἶναι ἀλήθεια! Ὅτι ὑπάρχει Κόλαση καί Παράδεισος! Νά τούς πεῖ ὅτι αὐτά πού ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς καί προεφήτευσαν οἱ Προφῆτες, εἶναι ἀλήθεια! Νά τούς πεῖ, ὅτι τά ἀγαθά πού ἔχουν τώρα, τούς τά δίνει ὁ Θεός, ὄχι μόνο γιά τόν ἑαυτό τους ἀλλά γιά νά βοηθοῦν τούς συνανθρώπους τους. Νά τούς πεῖ ὅτι, νά, ἐγώ εἶμαι ὁ πληγιασμένος, πεινασμένος καί ἀπό ἀνθρώπους ἐγκαταλελειμμένος Λάζαρος, πού ζοῦσα ἐκεῖ κάτω ἀπό τά σκαλοπάτια τοῦ Πλούσιου ἀδελφοῦ σας. Έγώ ἤμουνα ἐκεῖνος πού τά σκυλιά τοῦ ἔγλυφαν τίς πύουσες πληγές, ἀλλά τώρα πού ἔφυγα ἀπό τούτη τήν πρόσκαιρη ζωή βρίσκομαι στήν ἀγγαλιά τοῦ Ἀβραάμ. Τώρα ἐγώ θά ζῶ αἰωνίως μέσα στόν Παράδεισο άπολαμβάνοντας τήν θέα τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Νά τούς πεῖ γιά τήν αἰώνια καταδίκη τοῦ Πλούσιου ἀδελφοῦ τους, μέσα στίς φλόγες τῆς Κολάσεως. Νά τούς πεῖ, δτι γιά νά άποφύγουν τήν δική τους καταδίκη, πρέπει νά άλλάξουν αὐθημερόν. Ná τρέξουν νά βροῦν τούς ἔχοντας ἀνάγκη καί νά τούς βοηθήσουν ὅσο μποροῦν. Νά πουλήσουν τά χρυσαφικά καί τά πλούσια κοσμήματα καί νά βοηθήσουν τούς φτωχούς. Νά σταματήσουν τά φαγοπότια, τίς φιληδονίες, τίς ὅποιες αὐταρέσκειες καί νά ἐπιδωθοῦν στήν προσευχή, στήν νηστεία καί σέ φιλάνθρωπα ἔργα. Νά διαβάσουν τούς ψαλμούς καί νά μετανοιώσουν ὅπως καί ὁ Δαυίδ γιά ὅλες τίς άμαρτίες τους. Γιά νά ἀκούσει στήν συνέχεια: «εί Μωϋσέως καί τῶν προφητῶν οὐκ άκούουσιν, οὐδέ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθήσονται». Ὁ Λάζαρος ἀδελφοί μου, ἐδιάλεξε σάν τόν Ἡρακλή τῆς Μυθολογίας, τόν δύσκολο δρόμο τῆς Ἀρετῆς. Εἶχε βαθειά πίστη ὑποδειγματική ὑπομονή. Τά βλέπει, ὅλα τά βλέπει. Καί τοῦ Πλούσιου τά καλά καί τά δικά του χάλια. Τά βλέπει, τά αἰσθάνεται, τά νοιώθει μέσα του βαθειά. Άλλά δέν ζηλεύει, δέν ἀγανακτεῖ, δέν ἐγείρεται καί δέν κακολογεῖ. Άνθρωπος εἶναι καί τοῦ κοστίζει ἡ πεῖνα, ἡ δίψα, ὁ πόνος, τό κρύο ἡ ζέστη κτλ, ἀλλά δέν γογγύζει καί δέν παραπονεῖται. Αὐτό ἦταν τό εἰσιτήριο τῆς αἰώνιας Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ καημένος καί δυστυχής Πλούσιος, ἔβλεπε τόν Λάζαρο καί τά χάλια του καί δέν ἤθελε νά τόν ξέρει κἄν. Αὐτός ἐδιάλεξε τόν δρόμο τῆς Κακίας. Τήν εἶδε καταστόλιστη, γλυκομιλοῦσα καί γεμάτη ὑποσχέσεις καλῆς καί ξεκούραστης ζωῆς καί ἐπῆρε τό εἰσιτήριο τῆς αἰωνίου Κολάσεως. Ἐμεῖς ἀδελφοί μου, ποιό δρόμο βαδίζουμε; Τόν δύσκολο τῆς Ἀρετῆς ἤ τόν εὔκολο τῆς Κακίας; Μήπως καί ὁ πονηρός ἄλλαξε τήν ταμπέλα καί νομίζουμε ὅτι ὅλοι πήραμε τόν δρόμο τῆς Ἀρετῆς καί βαδίζουμε ὁλοταχῶς γιά τήν Κόλαση; Καλά εἶναι νά τό ἐξετάσωμε πάραυτα καί νά ἀλλάξουμε ὅσο εἴμεθα ἀκόμη σέ τούτη τήν ζωή. Διότι έδῶ ἡ πίστη, ἐδῶ καί ἡ χάρη καί ἡ ἄφεση καί ἡ συγνώμη καί τό ἕλεος. Ὅποιος περιφρονήσει αὐτά, τότε μόνο ἡ Κόλαση τόν περιμένει.

FIFTH SUNDAY OF LUKE (Luke 16:19-31; 12:1-9) 31st October 2021

Although today's gospel reading belongs to the parables of the Lord, we can consider it as raw reality. It presents human inequality which is in human societies of all times. The story of the rich man and Lazarus did not happen "once upon a time", but is a repeated state of life down to the present day. The rich and the Lazarus have always been there, as the Lord said: "... you always have the poor with you" (Mark 14:7). It is a proven reality that many times, wealth diverts the path of the Christian away from God, just as the magnet changes the needle of the ship's compass so that it is wrecked on rocks. It results in lack of spiritual clarity, abandonment and contempt of the other, egoism, apathy, self-glory, self-superiority, individualism, immorality, etc.. On the other hand, the state of poverty helps the Christian to believe more in God. He does not complain about his misery, illness, hunger, isolation, pain, daily abandonment and multiple hardships. But God sees and watches over these human and worldly inequalities and evaluates them accordingly. He is the one who on the Day of Judgment will finally recompense what is due to each one. In today's gospel reading, Lazarus enjoyed the bliss of eternal life in a Heavenly place, and the Rich man was consigned to the eternal condemnation of Hell. We wonder, well, what was the great crime of the rich man that threw him into the flames of eternal Hell? Was he considered a robber, murderer, thief, adulterer, immoral, slanderer, and evil? According to human laws, he was not guilty of any of these. In fact, if we judge him by state laws, he would probably prove to be a perfect man, an example to imitate. So how does such a person end up in Hell? And if law-abiding people go to Hell, what will happen to those who have committed all the evils we have mentioned? My brethren, our God created us with an immortal soul with divine enlightenment and feelings of

compassion, love, understanding, solidarity and so many other means of social coexistence. We observe that when the Rich man was in the region of Hell, he recognized Abraham and Lazarus by their names. This shows that he was not ignorant of the Bible, but simply did not believe that what was written in the Bible is true. We hear him ask for the mercy of the Righteous Abraham, showing that he knew that those who have goods should give to those who don't. Then - too late though - he realized how wrong he was and how terrible his mistake. He understood that only in this life can a person correct his mistakes. Now for him, the only place he would live forever was Hell. At this point, he remembered that he had five brothers, who were living the same life of carelessness as had he, and eagerly asked: 'Then I beg you, father, send Lazarus to my family, ²⁸ for I have five brothers. Let him warn them, so that they will not also come to this place of torment.' He begged Abraham again to send Lazarus to his brothers to tell them that everything the Scriptures say is true! That there is Hell and Paradise! That what Moses wrote and the Prophets prophesied is true! That the goods they have now are given to them by God, not for themselves only but also to help their fellow human beings. Tell them that, yes, I am Lazarus, the one who was wounded, hungry and abandoned by people, when I lived under the stairs of your rich brother's palace. I was the one whose open wounds the dogs licked, but now I have left this temporary life and am in the arms of Abraham. Now I will live forever in Paradise enjoying the view of our Triune God. Tell them about the eternal condemnation of their rich brother in the flames of Hell. Tell them that in order to avoid their own condemnation, they must change their lifestyle immediately: hasten to find the poor and needy and help them as much as they can. Tell them to sell their gold and expensive jewelry and help the poor; to stop indulging in eating, drinking, and lusting, and instead indulge in prayer, fasting and philanthropic deeds. Read the psalms and repent, as did David, of all their sins. And then the answer came: 'If they do not listen to Moses and the Prophets, they will not be convinced even if someone rises from the dead.' My brethren, Lazarus - like Hercules of mythology - chose the difficult road of Virtue. He had a deep faith and exemplary patience. He saw his own destitution and the Rich man's wealth, but he was never jealous, he was never upset, he never complained or said a word against any one. As a human, he suffered from hunger, thirst, pain, heat and cold, but he patiently endured them all. This was his ticket to the eternal Kingdom of God. Likewise, the unfortunate Rich man saw Lazarus and his poverty, but ignored him totally. He chose the path of Evil. He preferred the easy life and took his ticket to eternal Hell. We are confronted with the serious

question: On which road are we? On the difficult road of Virtue or the easy one of Evil? Maybe the wicked one has changed the signpost and we all think that we have taken the path of virtue but are headed straight for Hell? It's good to examine ourselves right away and change while we are still in this life. For here and now, we have the chance to repent, to forgive and be forgiven, give alms and find grace. Only Hell awaits whoever despises these.

Ίερές Άκολουθίες

Αὐτή τήν Τρίτη 26 Όκτωβρίου, ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, θά τελέσωμε εἰς τόν Ἱερό Ναό μας "Όρθρο καί Θεία Λειτουργία μετά ἀρτοκλασίας, περίπου ἀπό τίς 8.00 μέχρι τίς 9.45 τό πρωϊ.

Τήν Πέμπτη 28 Όκτωβρίου, ἀνήμερα τῆς Ἁγίας Σκέπης, θά τελέσωμε "Όρθρο καί Θεία Λειτουργία, ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.45 τό πρωϊ.

Τήν Παρασκευή 29 Όκτωβρίου ἀνήμερα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας, θά τελέσωμε "Όρθρο καί Θεία Λειτουργία μετά ἀρτοκλασίας ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.30 τό πρωϊ.

Τό Σάββατο 30 Όκτωβρίου Άγίων, Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας τῶν μαρτύρων, θά τελέσωμε τήν Θείαν Λειτουργίαν *στήν Άγγλική γλῶσσα, ἀπό τίς 6-7 τό ἑσπέρας*.

Church Services

This Tuesday, October 26 Day of the Glorious Great Martyr Demetrius, Matins and Divine Liturgy and the blessing of Bread, 8am - 9.45am approx.

On Thursday, October 28 Day of Agia Skepi, Matins and Divine Liturgy, 8am - 9.45am. *On Friday, October 29* Day of the Holy Martyr Anastasia of Rome, Matins and Divine Liturgy and the blessing of Bread, 8am - 9.30am.

On Saturday evening October 30 Day of the Martyr-Saints Zenovios and Zenovia, Divine Liturgy in the English language, from 6pm – 7pm.

<u>Θάνατος-Κηδεία</u>

Τήν Κυριακή 10 Όκτωβρίου, ἐκοιμήθει εἰς τό Νοσοκομεῖο Ἀδελαϊδος, ἡ ἀείμνηστος Ἑλένη Κασελούρη (ἐκ νήσου Λήμνου καταγωμένη) εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν Παρασκευή 15 Όκτωβρίου καί ὥρα 10.30 τό πρωϊ. Ὁ ἐνταφιασμός ἔγινε στό Centennial Park Cemetery καί ὁ καφές παρηγορίας προσφέρθηκε στήν αἴθουσα τοῦ ἑνοριακοῦ μας Κέντρου. Κατάθεση στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας, ἔγινε ὑπό κ. Ἀλεξίου Παπακώστα. Οἱ παρευρισκόμενοι, παράλληλα μέ τίς προσευχές τους, ἐπρόσφεραν πρός τήν Ἐκκλησία μας τά κάτωθι χρηματικά ποσά, εἰς ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήστου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ	50	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ	10	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΤΕΛΙΑΣ	20
ΠΙΠΙΝΑ ΠΑΤΑΛΙΑ	10	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΑΝΔΑΛΗ	20	ΒΗΘΛΕΕΜ ΔΡΑΚΟΥΛΗ	20
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΑΤΑΣΑΣ	20	ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΕΛΕΝΗ ΨΩΡΑΚΗ	50	ΙΣΑΑΚ & ΝΑΥΣΙΚΑ ΠΑΣΑΛΙΔ	M20
ΣΤΥΛ. & ΔΩΡ. ΣΑΛΑΓΑΡΑ	20	ΙΟΥΛΙΑ ΨΩΡΑΚΗ	30	ΠΑΝ. & ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟ	Y 20
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΙΣΟΠΑΠΑΣ	10	ΧΡΗΣΤΟς & ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΡΩΝΗ	20	ΕΛΕΝΗ ΛΑΓΚΑΝΗ	10
ΝΙΝΑ ΖΙΛΛΑ	10	ΛΟΥΚΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ	10	ΠΑΝ. ΣΗΜΙΤΣΗΣ	20

Ό π. Μιχαήλ, ὁ Πρόεδρος, τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν τά εἰλικρινῆ τους συλλυπητήρια πρός τόν μοναχογιό της Ἀαρόν, τήν μητέρα της, τά ἀδέλφια καί ὅλους τούς συγγενεῖς καί συμπατριῶτες τῆς ἀειμνήστου Ἑλένης Κασελούρη καί προσεύχονται ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύει τήν ψυχήν τῆς ἀειμνήστου μετά τῶν ἀγίων Του. Τούς προσφέροντας χρήματα ἀντί στεφάνου, θερμά εὐχαριστοῦν.

Death-Funeral

On Sunday, October 10, Eleni Kaselouris of Lemnos Greece passed away at the RAH at the age of 58 years. Her funeral service took place in our Church on Friday 15th October at 10.30am. The burial took place at Centennial Park Cemetery and the consolation coffee was offered in our Parish Centre Hall. A wreath was laid on behalf of our Community-Parish by Mr. Alexios Papakostas. As well as offering up their prayers, those present donated the above sums of money to our Church in memory of the deceased. Fr. Michael, the President, the members of the Ex. Committee and the Philoptohos extend their sincerest condolences to her son Aaron, her mother, brothers and all the relatives and compatriots of the late Eleni and pray to God that her soul may rest among His saints. Our warm thanks to those who donated.

<u>Βάπτιση</u>

Τό Σάββατο 16 Όκτωβρίου, ὁ κ. Μπέν καί ἡ κ. Χριστίνα James, ἐβάπτισα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τό χαριτωμένο ἀγοράκι τους. Ἡ ἀνάδοχος κ. Ζωή Δήμου τοῦ χάρισε τό ὄνομα Κυριάκος. Συγχαίρουμε γονεῖς καί ἀναδόχους καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς φωτίζει γιά νά μεγαλώνουν τόν νεοφώτιστο σύμφωνα μέ τό Ἅγιο θέλημα τοῦ Κυρίου.

Baptism

On Saturday, October 16, Mr. Ben and Mrs. Christina James baptized their cute baby boy in our Holy Church. The godmother Mrs Zoe Dimou gave him the name Kyriakos. We congratulate the parents and godparents and we pray that the Lord may enlighten them in raising the newly-enlightened according to the holy will of the Lord.

Δωρεές

Άνώνυμος	ὑπέρ ὑγείας καί σωτηρίας	\$300
Dr. James Kosmas and family	for Philoptohos	\$200
Dr. James Kosmas and family	Church	\$200

Πολύ εὐχαριστοῦμε τούς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς βοηθεῖ πάντοτε. We are very grateful to the donors and we pray that the Lord may grant them His blessings.

«Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τόν ἀμαρτωλό» (Γέροντος Ἐφραίμ Ἀριζόνας)

Αὐτή εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη εὐχή, τήν ὁποία καλεῖται ὁ κάθε Χριστιανός νά ἐπαναλαμβάνει ἀδιαλείπτως. Νά λέγεται αὐτή ἡ εὐχή συνεχῶς, εἴτε μέ τό στόμα, εἴτε μέ τόν νοῦ καί νά μή σταματᾶ αὐτήν τήν εὐχή. Διακοπή εὐχῆς καί ἀμέλεια εἶναι σάν νά βαδίζει κανείς μέ τό ὅπλο στόν ὧμο, ὁπότε ὁ ἐχθρός θά τόν φονεύσει. Ἐνῶ ἄν ἔχει τό χέρι στήν σκανδάλη συνεχῶς, μόλις ἐμφανιστεῖ ὁ ἐχθρός ρίπτει πρῶτος καί σκοτώνει τόν ἀντίπαλο. Ὁ διάβολος τρέμει τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔστω καί μόνο νά τό ἀκούσει. ὅταν δέ ἡ εὐχή γίνεται τοιουτοτρόπως, ὥστε νά καταλαβαίνει κανείς τί ζητεῖ, μέ συναίσθηση δηλαδή, τότε ὁ τρόμος τοῦ διαβόλου εἶναι πολύ μεγαλύτερος. Λέγετε τήν εὐχή, ἀγιάζει τό στόμα, ἀγιάζει τόν ἀέρα, ἀγιάζει τόν τόπο πού λέγεται.

"Lord Jesus Christ have mercy on me a sinner" (Gerontas Efraim of Arizona)

This is the appropriate prayer which every Christian is called upon to repeat unceasingly. To say this prayer constantly, with either the mouth or the mind, and not to stop saying it. Interruption and negligence are like walking with a weapon on your shoulder so it is easy for the enemy to kill you. But if you have your finger always on the trigger, you can draw first and kill your enemy as soon as he approaches. The devil trembles at the name of Jesus Christ even if he only hears it. When the prayer is made consciously in this way, and you understand what you are asking, then the devil's terror is much greater. When you say the prayer, the mouth is blessed, the air is blessed, the place where it is said is blessed.

